

Warszawa, dnia 10 kwietnia 2014 r.

Poz. 471

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾**

z dnia 19 marca 2014 r.

**w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją
w publicznych sieciach telekomunikacyjnych**

Na podstawie art. 126 ust. 12 pkt 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2014 r. poz. 243) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się szczególne wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych, stanowiące załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.²⁾

Minister Administracji i Cyfryzacji: *R. Trzaskowski*

Załącznik do rozporządzenia Ministra Administracji i Cyfryzacji z dnia 19 marca 2014 r. (poz. 471)

**SZCZEGÓLWE WYMAGANIA DOTYCZĄCE GOSPODAROWANIA NUMERACJĄ
W PUBLICZNYCH SIECIACH TELEKOMUNIKACYJNYCH**

1. Szczegółowe wymagania dotyczące gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telekomunikacyjnych stosuje się do numeracji:

- 1) abonenckiej w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne;
- 2) abonenckiej w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, w tym do wyróżników sieci;
- 3) skróconej, obejmującej numery abonenckich usług specjalnych, zwane dalej numerami „AUS”, i zharmonizowane europejskie numery skrócone (Harmonised European Short Codes), zwane dalej numerami „HESC”;
- 4) dostępu do radiowych sieci przywoławczych, zwanej dalej „SP”;

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 30 czerwca 2005 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących gospodarowania numeracją w publicznych sieciach telefonicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 811), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

- 5) dostępu dostawcy usług, świadczącego usługi przez numer dostępu lub w drodze preselekcji, zwanej dalej „NDS”;
- 6) dostępu do sieci teleinformatycznych, zwanej dalej „NDSI”;
- 7) dostępu do usług sieci inteligentnych, zwanej dalej „NDIN”;
- 8) rutingowej, służącej realizacji uprawnień abonentów do przeniesienia przydzielonego numeru, zwanej dalej „NR NP”;
- 9) dostępu do resortowych sieci telekomunikacyjnych jednostek organizacyjnych podmiotów wymienionych w art. 4 pkt 1, 2, 4 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne w zakresie wyróżników AB;
- 10) dostępu do sieci transmisji danych z komutacją pakietów w zakresie numeracji (Data Network Identification Code, zwanej dalej „DNIC”, oraz Private Data Network Identification Code, zwanej dalej „PNIC”), służącej do identyfikacji publicznych oraz prywatnych sieci transmisji danych;
- 11) dla punktów sygnalizacyjnych będących węzłami sieci sygnalizacyjnej, które wysyłają, odbierają lub transferują informacje sygnalizacyjne (International Signalling Point Code, zwanej dalej „ISPC”, oraz National Signalling Point Code, zwanej dalej „NSPC”);
- 12) dla zamkniętej grupy użytkowników (Closed User Group), zwanej dalej „CUG”;
- 13) dla identyfikacji sieci ruchomych (Mobile Network Code), zwanej dalej „MNC”;
- 14) dla identyfikacji sieci ATM.

2. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją abonencką w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne:

- 1) minimalny przydzielony blok numerów, zwanych dalej „NN”, powinien składać się z 1000 NN o tych samych cyfrach SPQM, gdzie symbole literowe SPQM oznaczają początkowe cyfry przydzielonego bloku numerów, przy czym symbolowi literowemu „M” odpowiada 1000 NN;
- 2) przydzielony zakres numeracji powinien stanowić wielokrotność 1000 NN.

3. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją abonencką w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne:

- 1) przydziela się wskaźnik (wyróżnik) sieci od 2 do 5 cyfr, wraz z pełnym zakresem numeracji objętej tym wskaźnikiem;
- 2) stosuje się jednolitą 9-cyfrową numerację krajową abonentów o formacie ABSPQMCDU, gdzie symbole literowe oznaczają kolejne cyfry w numerze krajowym zakończenia sieci;
- 3) minimalny przydzielony blok numerów powinien składać się ze 100 000 NN o tych samych cyfrach ABSP;
- 4) przydzielony zakres numeracji powinien stanowić wielokrotność 100 000 NN;
- 5) dopuszcza się przydzielanie bloków $n \times 10\,000$ NN podmiotowi świadczącemu usługi telekomunikacyjne w ruchomej publicznej sieci telekomunikacyjnej, nieposiadającemu własnej infrastruktury radiowej.

4. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją skróconą:

- 1) numery strefowe AUS przydziela się podmiotowi dostarczającemu stacjonarną publiczną sieć telekomunikacyjną, w której świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne;
- 2) numery HESC o formacie 116CDU przydziela się przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w celu świadczenia zharmonizowanych usług o walorze społecznym, na zasadach określonych w decyzji Komisji z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie rezerwacji krajowego zakresu numeracyjnego zaczynającego się na „116” na potrzeby zharmonizowanych usług o walorze społecznym, zgodnie z wykazem zawartym w załączniku do tej decyzji;
- 3) numery HESC o formacie 118CDU przydziela się przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu w celu świadczenia usługi informacji o numerach;
- 4) numeracja skrócona może być przydzielana i udostępniana jedynie w celu świadczenia usług całodobowo.

5. Numery SP przydziela się podmiotowi dostarczającemu radiową sieć przywoławczą.

6. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją NDS:

- 1) dostawcy usług, będącemu jednocześnie operatorem, który świadczy usługi na obszarze całego kraju w publicznych sieciach telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, przydziela się 4-cyfrowy lub 5-cyfrowy numer NDS;
- 2) dostawcy usług, który wykorzystuje infrastrukturę telekomunikacyjną operatorów w celu świadczenia usług na obszarze całego kraju w publicznych sieciach telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, przydziela się 5-cyfrowy numer NDS.

7. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją NDSI:

- 1) podmiotowi świadczącemu usługi zapewnienia dostępu do sieci teleinformatycznych, w tym do Internetu, realizowane za pomocą łączy komutowanych, dla użytkowników publicznych sieci telekomunikacyjnych, w których świadczone są publicznie dostępne usługi telefoniczne, przydziela się nie więcej niż dwa numery NDSI, z zastrzeżeniem pkt 2;
- 2) podmiotowi, o którym mowa w pkt 1, mogą być przydzielone dodatkowe numery NDSI, w szczególności w celu:
 - a) świadczenia usług telekomunikacyjnych wymagających oddzielnych wiązek łączy,
 - b) świadczenia usług telekomunikacyjnych zaliczanych i rozliczanych odmiennie od innych usług.

8. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją NDIN:

- 1) numerację NDIN przydziela się przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu, który świadczy usługi na terenie całego kraju;
- 2) minimalny przydzielony blok numerów NDIN powinien składać się z 1000 numerów o tych samych cyfrach ABSPQM;
- 3) przydzielone numery NDIN powinny stanowić wielokrotność minimalnego bloku numerów.

9. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją NR NP:

- 1) numer NR NP przydziela się podmiotowi świadczącemu publicznie dostępne usługi telefoniczne;
- 2) do obsługi numerów geograficznych przydziela się jeden numer NR NP identyfikujący centralę telefoniczną lub inny węzeł sieci telekomunikacyjnej obsługujący grupę logicznie połączonych central właściwych dla lokalizacji, w której abonent z przeniesionym numerem został przyłączony do publicznej sieci telekomunikacyjnej;
- 3) do obsługi numerów niegeograficznych przydziela się jeden numer NR NP identyfikujący sieć telekomunikacyjną.

10. Wyróżniki AB resortowych sieci telekomunikacyjnych jednostek organizacyjnych podmiotów wymienionych w art. 4 pkt 1, 2, 4 i 8 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne przydziela Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej na wniosek tych podmiotów z zakresu numeracji wskazanej w planie numeracji krajowej (PNK).

11. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją dostępu do sieci transmisji danych z komutacją pakietów w zakresie numeracji DNIC oraz PNIC, służącej do identyfikacji publicznych oraz prywatnych sieci transmisji danych:

- 1) podmiotowi dostarczającemu sieć transmisji danych z komutacją pakietów przydziela się 4-cyfrowy kod identyfikacji publicznej sieci teleinformatycznej DNIC, gdzie pierwsze 3 cyfry stanowią kod kraju (260 – dla Rzeczypospolitej Polskiej), natomiast ostatnia cyfra określa kod konkretnej sieci w danym kraju;
- 2) dla sieci transmisji danych z komutacją pakietów niebędących publicznymi sieciami telekomunikacyjnymi dołączonych do sieci publicznych przydzielany jest kod identyfikacji sieci teleinformatycznej PNIC, składający się z sekwencji od 2 do 6 cyfr.

12. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją dla punktów sygnalizacyjnych będących węzłami sieci sygnalizacyjnej, które wysyłają, odbierają lub transferują informacje sygnalizacyjne ISPC oraz NSPC:

- 1) przydziela się międzynarodowy kod punktu sygnalizacyjnego ISPC z zachowaniem reguły przydziału jednego kodu do identyfikacji jednego punktu sygnalizacyjnego. Format ISPC stanowi 14-bitowy kod binarny. Reprezentację dziesiętną tego kodu stanowią trzy liczby, pierwsza 1-cyfrowa z zakresu od 0 do 7, druga 3-cyfrowa z zakresu od 000 do 255 oraz trzecia 1-cyfrowa z zakresu od 0 do 7. Pierwsze dwie liczby identyfikują kod sieci sygnalizacyjnej na określonym obszarze, natomiast ostatnia liczba określa konkretny punkt sygnalizacyjny dołączony do tej sieci;
- 2) przydziela się krajowy kod punktu sygnalizacyjnego NSPC do identyfikacji elementów krajowej sieci sygnalizacyjnej. Format NSPC stanowi 14-bitowy kod binarny. Reprezentację dziesiętną kodu stanowią dwie liczby. Pierwsza 3-cyfrowa liczba określona jest przez 7 najbardziej znaczących bitów kodu i identyfikuje konkretną krajową sieć sygnalizacyjną, natomiast druga 3-cyfrowa liczba określona przez pozostałe 7 bitów identyfikuje konkretny punkt sygnalizacyjny dołączony do tej sieci.

13. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją dla zamkniętej grupy użytkowników (CUG):

- 1) w polu informacyjnym sygnalizacji, w części dotyczącej kodów dla zamkniętej grupy użytkowników (CUG) pierwsze dwa oktety określają rodzaj sieci i kod kraju, stąd uwzględniając kod Rzeczypospolitej Polskiej CC = 48, ustala się reprezentację dziesiętną dwóch pierwszych oktetów jako 0480;
- 2) przydziela się liczbę bitów w 3 i 4 oktecie pola parametrów dla CUG zależną od ilości numerów CUG z wniosku o ich przydział.

14. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie numeracją dla identyfikacji sieci ruchomej (MNC):

- 1) podmiotowi dostarczającemu ruchomą publiczną sieć telekomunikacyjną przydziela się 2 lub 3-cyfrowy kod sieci ruchomej (MNC), który poprzedzony jest 3-cyfrowym Mobile Country Code, zwany dalej „MCC” (dla Rzeczypospolitej Polskiej MCC = 260). Oba kody MCC + MNC stanowią element numeru International Mobile Subscriber Identity – IMSI będącego indywidualnym identyfikatorem każdego abonenta sieci ruchomych;
- 2) 4-cyfrowe kody MNC przydziela się dla sieci ruchomych typu trunkingowego zgodnie ze standardem telekomunikacyjnym TETRA.

15. Wymagania, jakim powinno odpowiadać gospodarowanie kodami sieci ATM:

- 1) przydziela się 4-cyfrowy kod sieci ATM umieszczany w czterech pierwszych półoktetach części Higher Order Domain Specific Part (HO–DSP) pola adresowego typu Network Service Access Point (NSAP) identyfikującego elementy dołączone do sieci ATM, przy czym identyfikator formatu AFI (Authority and Format Identifier) ma wartość równą 45;
- 2) dwie pierwsze cyfry numeru międzynarodowego E.164 umieszczonego w polu Initial Domain Identifier (IDI) powinny odpowiadać kodowi kraju.

16. Cofnięcie przydziału numeracji może dotyczyć minimalnych bloków przydzielonych zgodnie z wymaganiami dla odpowiedniego rodzaju numeracji lub ich wielokrotności.